

Ană renegată mereu de legendă

Gerra Orivera

captiv în ziduri de lacrimă

nu știu cum să îmbrac
dimineața cenușie
silaba rotunjește culoare fără de vină
nu se mai urcă pe schele
nici un Manole în mine

nu mai înalță altare

în haine strâmte
respir
stingher
pelerinajul apostolilor prin vene
se poticnește
la mormântul profanat de Lazăr

sandaua despică în surdină
iluzia morții

se transformă în păsări cele cinci pâini
înmiindu-și văzduhurile
foamea se ridică la cer
își cere iertare

doar lut
a cerut vamă

peștii dezleagă izvoarele veșniciei
exfoliază setea din carne
drumul până acasă
răscruci
fiecare nod de îndoială
urc privirea pe ziduri de umbră
se taie pupila
răsucită
în puncte cardinale

Saul învârte în gleznă țâțâna orbirii

în urechea mea
marea împletește tăceri siderale
ermetismul cuvântului

nu-l scutește de răstignire

genunchi păgân
forează în inimă loc de fântâni

cu Icar în spate părăsesc labirintul humei
pietrei
sărac în zenit

dincolo de nori
în fundație de ploi biserica așteaptă

pentru cei ce rămân ancorați de iluzie
pe epavă
trag clopotul de avarie